

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΑ

ΚΡΙΤΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

«Καληνύχτα μητέρα»

Της Μάρσιας, Νορμαν, από τον ΘΟΚ

Τζένη Γαϊτανοπούλου και Λένια Σορόκου σε μια παράσταση-σταθμό στην καλλιτεχνική τους πορεία.

ΤΟ έργο της Μάρσιας Νορμαν «Καληνύχτα μητέρα» είναι μια τραγωδία με μόνο δυο ήρωες, μάνα και κόρη. Για μιάμιση ώρα βλέπουμε στη σκηνή δυο ηθοποιούς, την Τζένη Γαϊτανοπούλου και τη Λένια Σορόκου, σε πρώτο πλάνο. Ο μικρός τους κόσμος, παραφορτωμένος από πράγματα και πραγματάκια, ρολόγια, στολιδία, πετσετάκια, κουζίνα, γλυκά κλπ., αναπλάθεται στα σκηνικά της Κλάρας Ζαχαράκη - Γεωργίου με μια γεμάτη νόημα ακρίβεια και σχολαστικότητα.

ΟΛΑ φαίνονται τόσο αληθινά και τόσο καλοβαλμένα μέχρι τη στιγμή που η κόρη, η Τζέση, ανακοινώνει την απόφασή της ν' αυτοκτονήσει σε λίγη ώρα. Και τότε αποκαλύπτεται όλη η αχρηστεία και η κενότητα αυτών των μικρών αντικειμένων, με τα οποία, όπως με τα κομμάτια «πάζζολς», είναι φτιαγμένος ο μικρόκοσμος της οικογένειας. Τα πράγματα ενώνονται φτιάχνοντας κόσμο μόνο με αγάπη για τη ζωή, με τη θέληση να κρατήσεις δικό σου αυτό τον κόσμο. Διαφορετικά μετατρέπονται σ' ένα σωρό χωρίς νόημα, που βαραίνει τη ψυχή και το σώμα της Τζέσης και από τον οποίο τόσο πολύ βιάζεται να απαλλαγεί.

Η ΛΕΝΙΑ Σορόκου αποδεικνύει, χρόνια τώρα, σε κάθε της ρόλο, χωρίς εξαίρεση, το μεγάλο της υποκριτικό ταλέντο. Αλλά σ' αυτό το έργο παίζει με τέτοια εσωτερική δύναμη που ξαφνιάζει και τους σταθερούς

εκτιμητές της. Ο διάλογός της με τη μητέρα της Θέλμα χαρακτηρίζεται από οπα-

ρακτική ειλικρίνεια, με την οποία ξεσκεπάζει, διότι δεν θέλει πια να τ' έχει σκεπα-

σμένα, όλα τα βάσανα και τις απογοητεύσεις του παρελθόντος, την αρρώστια και τη μοναξιά της. Και

υποβάλλει στη μητέρα της ότι στη ζωή δεν την κρατάει απολύτως τίποτα.

ΜΕ κάθε χτύπημα των ρολογιών η Τζέση φεύγει από τη ζωή ή, μάλλον, η ζωή φεύγει από τη Τζέση σαν άμμος από την κλεψύδρα.

Η ΘΕΛΜΑ πολεμά την απόφαση της κόρης της με όλη της τη δύναμη. Προσπαθεί να της μεταδώσει τις δικές της αξίες, που την κρατούν γερά στη ζωή: τις ανθρώπινες σχέσεις, την ανεκτικότητα, τις μικρές καθημερινές απολαύσεις και την ελπίδα.

Η ΤΖΕΝΗ Γαϊτανοπούλου παίζει πολύ καλά, διακόπτοντας με το ρόλο αυτό τη σειρά των κομψών κυριών που παρουσιάζε από έργο σε έργο. Νομίζουμε όμως, ότι η δύναμη αντίστασης της Θέλμας στο θάνατο φαίνεται περισσότερο από το κείμενο και κρατείται κάπως στη σκιά στη σκηνοθεσία της Δέσποινας Μπεμπεδέλη. Η Θέλμα διαλέγει τη ζωή όπως η Τζέση το θάνατο. Η σκηνοθέτης μπορούσε, κατά τη γνώμη μας, να υπογραμμίσει πιο έντονα το συμβολικό περιεχόμενο του έργου σε βάρος του ρεαλιστικού. Ακριβώς αυτό το σημείο, δηλαδή την ύπαρξη των δυο πόλων: της ζωής και του θανάτου, θα μπορούσε να υπογραμμιστεί πιο έντονα.

ΜΕ αυτά δεν θέλουμε να μειώσουμε με κανένα τρόπο την πολύ σοβαρή δουλειά της Δέσποινας Μπεμπεδέλη. Η παράσταση αυτή είναι ένα σημαντικό γεγονός στη φετινή θεατρική σαιζόν και ένας σταθμός στην πορεία των δύο ηθοποιών.